

Setea noastră de iubire

Gabriel Stănciulescu

Setea noastră de iubire

Mi-e dor de serile poznașe,
Când amânam să adormim,
De dezmierdările gingașe
De pofta noastră să glumim.

Nu am sperat, dar s-a întâmplat,
Să strâng-n brațe o copilă,
N-aș zice de vârstă neapărat
Ci de firea ei facilă.

Ne răsățam cu bucurie,
Te dăruiai mai mult, mereu,
Visam atunci doar la familie
Nu la iubire... ca trofeu.

Credeam în viața nesfârșită,
Tânjeam să am ce mi-am dorit,
Prindeam în clipa dăruită
Îmbrățișări ce mi-au lipsit.

Știam că timpul lasă urme,
Nu speram la fericire,
Mă rog la viață să nu curme
Setea noastră de iubire.

Autor: Gabriel Stănciulescu